

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1463/2022
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Живорад Лазовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зорица Бојовић Роговић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8681/19 од 12.11.2020. године, у седници одржаној 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8681/19 од 12.11.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8681/19 од 12.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5965/18 од 16.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да се у року од 15 дана исели са свим лицима и стварима из стана број ..., у улици ... број .. у Београду, по структури једнособан, на I спрату зграде изграђене на кп. бр. .. КО ..., уписн у лист непокретности бр. .. КО ... и да тај стан испражњен од лица и ствари преда у посед тужиле. Ставом другим изреке, обавзана је тужиле да туженом на име трошкова поступка плати 13.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8681/19 од 12.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева тужиље.

Предмет тужбеног захтева је исељење туженог из предметног стана. О основаности захтева тужиље за исељење туженог из предметног стана, односно о постојању основа и услова за коришћење предметног стана од стране туженог и с тим у вези његове обавезе да се из истог исели, побијаном одлуком одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од примене права од правноснажно окончаним поступцима, са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене одредби Закона о стамбеним односима („Службени гласник СРС“, бр. 29/73), у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса, а нижестепене пресуде су у складу са праксом Врховног суда Србије и Врховног касационог суда у предметима са истим чињеничним и правним основом.

С обзиром да основаност тужбеног захтева зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована побијана одлука, то следи да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, са којих разлога нису испуњени услови из члана 404. ЗПП и са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исељење поднета је 12.04.2018. године, а вредност предмета спора је 450.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић